

saadant Forslag med de Fordringer opfyldte foreligge fra Regjeringen, kan man ikke sige, at man har tilbudt Rigsdagen noget Forslag i den Henseende. Jeg er tilbøielig til at tro, at den høitærede Krigsminister maa søge sig andre Medhjælperne foruden dem, han har. Jeg kaster ikke Skygge paa de sagkyndige Mænd her i Landet, men jeg er tilbøielig til at tro, at den Døggave maatte de ikke paa Grund af de snevne Forhold, under hvilke de have levet under deres Udvikling. Om man vil hente dem fra Preussen, hvad maaste der mere betænkeligt, eller andet Sted fra, veed jeg ikke, men jeg er tilbøielig til at tro, at der maa Hjælp til, og den samme Betragtning, jeg har anført over for Befæstningsvæsenet til Lands, maa jeg anføre lige over for den høitærede Marineminister med Hensyn til Søværnet. Det er første Behandling af Finansloven. Der gaaer maaste 2 a 3 Maanedes hen, inden vi faae anden Behandling. Da Spørgsmaalet om vort Flaadevæsen var for i Foraaret, havde det jo en meget færegen og vanskelig Karakter, og man var saa behagelig at sige, at nu maatte f. Ex. Folke-thingets Flertal tage paa sine Skuldrer, at vi ikke fik begyndt paa det nye Skib. Det er selvfølgelig en fuldstændig urigtig Opfattelse. Den Regjering, som sætter sit Navn under og tager mod en Finanslov, den er ansvarlig for Bevillingerne og for Finansloven i sin Helhed. Hvis den ikke vil være det, da viger den for en Finanslov, som den ikke kan bruge. Men disse Betæneligheder, som i Virkeligheden gjøre bag denne Strid om større eller mindre Skibe, faa eller ingen, kan maaste tilbøielig bedre klæves og løses, hvis den høitærede Marinebestyrelse kunde komme og meddele os, at man nu i Mellemtiden af 6 a 7 Maanedes havde benyttet sine og Andres Kræfter til at komme til en Overveelse af, hvorledes vort Søforvar heldigt skulde føres, og navnlig i hvilken Retning Befæstningen af Kjøbenhavn til Sø i Forbindelse med det, som Krigsministeriet har tænkt paa at have til Lands, skulde være, saa kunde Forsamlingen igjennem saadan foreløbig Overveelse af disse Sager, grundet paa sagkyndig Meddelelse fra den høitærede Regjering og gjennem Pressen og paa anden Maade, søge at danne sig en Overbevisning om de foreliggende Spørgsmaal, inden Sagen kom til Behandling her. Anden og tredje Behandling af Finansloven gaar gjerne saa raff for sig, at i den Tid de forskjellige Meninger ikke kunne lade sig indvirke paa, det er langt naturliggere, at saadanne større, almindelige Spørgsmaal blive drøftede fra forskjellige Sider under Finanslovens 1ste Behandling og ikke udflydes, til et eller andet Lovforslag tilfældigvis foreligger. — Jeg kommer nu til en Uttring igaar af en æret Kollega om, at han ønskede en Bevilling til Anlæg, som allerede ere bleve bevilgede i Fjor; han kunde let paa Grund af, at Arbejdet ikke er udført, gjøre sig skyldig i en Feiltagelse; dette bragte

mig til at tænke paa, at der dog vist ikke sjelden vises for stor — man kender det i daglig Tale Sløvhed — Langsomhed i adskillige Retninger med Anvendelsen af de Bevillinger, som gives paa Finansloven. Jeg kjender i dette Øieblik, uden at skulle nævne noget enkelt, ikke saa Tilfælde, hvor vi nu have ventet at faae begyndt paa Foretagender, hvortil der i Mar er bevilget Penge, men Sommeren og den bedste Arbeidstid er allerede gaaet hen. Den samme eller en lignende Bemærkning kunde jeg gjøre med Hensyn til en Bevilling til vore Jernbanebetjentes Lønning. Den Maade, hvorpaa disse Jernbanebetjente have faaet deres Lønning, stemmer ikke med de Forudsætninger, i Følge hvilke Bevillingen blev given, og det er meget uheldigt; men Sligt er ofte en Følge af den Mangel paa god Forstaaelse, som kan være til Stede mellem de bevilgende Faktorer og den udøvende. — En Bemærkning af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Woffen) om Frederiks Kirkeplads blev af den ærede Finansminister igaar besvaret med en Henviisning til Statsrevisionen. Jeg tror ikke, det vilde være korrekt, om man lod saadanne Spørgsmaal angaaende Udførelse af Poster paa Finansloven, og om hvilke man trængte til Oplysning for at kunne bedømme, hvorvidt Myndigheden ved deres Anvendelse var overskreden eller ikke, staa hen et Par Aar, indtil Statsrevisionens Betænkning kom. Det kunde være bekendt for den høitærede Regjering; men jeg tror, at den høitærede Finansminister vil indrømme mig, at det var meget ubevidt for Bevillingsmyndigheden; thi naturligvis, hvilke Bevillinger man er tilbøielig til at give en Regjering, afhænger meget af, hvor loyalt den har udført tidligere Bevillinger; men efter de Antydninger, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds anførte, kan jeg ikke skjønne rettere end, at Regjeringen her er gaaet over sin Kompetence, og efter det, der har foreligget i Pressen om dette Spørgsmaal, vilde den høitærede Finansminister vist tjene Spørgsmaalet bedst ved strag ved 1ste Behandling at give Oplysning om, hvorledes denne Akt var foregaaet. Jeg skulde ikke have nævnt de gotteborgske Obligationer, Kreditforeningsobligationer, derjom ikke den høitærede Finansminister havde villet forsvare denne Transaktion. Havde den høitærede Finansminister ladet det staa hen til næriere Undersøgelse, da vilde jeg ikke have rørt ved Spørgsmaalet. Men naar den høitærede Finansminister blandt Andet nævnte, at Byttet var gjort for at faae et let realiserbart Papir, da vil jeg virkelig spørge, om disse letrealiserbare Papirer for Diebliffet ere til rimeligt Salg, sælgelige overhovedet; jeg skal ikke komme dybere ind derpaa. Hvad i Øvrigt de enkelte Bemærkninger, der ere faldne fra ærede Miniistre, angaar, da skal jeg med Hensyn til den ærede Indenrigsministers Bemærkninger udtale, at, derjom det maatte være mig tilladt at give den